

rsäka, är det kapten Langborg, jag har den äran att tala med?»

»Ja, mycket riktigt!»

»Jag ämnar göra en kanalresa och söker därför ett fartyg, som jag med möjligaste säkerhet kan förtro mig åt; och som jag hört, att Vadstena under vintern genom en grundlig reparation förskaffat sig de egenskaper, jag afser för min resa, hoppas jag ha vändt mig åt rätta hållet.»

»Mycket riktigt! Var god och stig ombord!»

Med största artighet fördes jag ombord och anvisades en hytt, der jag genast instufvade min nattsäck och andra för resan erforderliga effekter. En broms hade behagat taga plats i fönstret, der han i brummande ton tycktes vara mindre belåten med mitt inträdande och mitt för öfrigt ogenerade sätt att göra mig hemmastadd i hytten. Att moka gräl innan resan ens var börjad och förstöra min lugna sinnesstämning, hade jag ingen lust till, utan undanbad mig endast helt enkelt hans kamratskap och förde honom på en broderad lineal ut genom fönstret under försäkran, att den fria luften vore för hans helsa